

L'escola en català. La música, també

«Hi ha cançons per cada moment, i cada etapa vital. També per cada aprenentatge. El repertori en català no és infinit, però és molt extens. Extensíssim»

per [Elisenda Soriguera](#), Barcelona, Catalunya | 20 de febrer de 2022 a les 18:25 |

Concert de The Tyets amb l'Animalari Urbà | @LuupRecords

Aquestes setmanes la vinyeta de l'il·lustrador Cesc ha tornat a ser un retrat del nostre present. Em refereixo a [aquesta](#) en que una persona està despenjant una pancarta que diu "Català a l'escola" i el segon personatge de la vinyeta li diu que no la llenci, que potser d'aquí uns quants anys ens tornarà a fer falta. Aquests anys han passat, i tornem a estar amb les mateixes. Reclamant que no ens toquin la llengua a l'escola. Clamant a la insubmissió davant d'un atac frontal al gran tresor de la immersió

lingüística.

Però no hem de deixar la batalla només en mans dels equips docents, hem de posar-hi tots el nostre granet de sorra. Manifestant-nos però també mirant de posar remei a tots aquells moments en que el català no és present a les nostres vides, i les de les nostres criatures.

Per exemple: tenim un gran meló entre mans, que és el de localitzar productes audiovisuals en català pels nostres infants. Ara que no tendim a obrir la televisió i que el consum el fem a través de les macro plataformes d'audiovisuals, gratuïtes o de pagament, sovint perdem el català com a referència. Es tracta de trencar rutines i comoditats, perquè si sortim d'aquí, descobrirem grates sorpreses. Només es tracta de passejar pel 3alacarta o directament el [Super3](#), i triar amb el millor dels criteris. A casa ens hem aficionat al *Kukurota* (tot el que no sabies del regne animal!). Perquè tenim tresors coneguts com el [Mic](#), però ens calen més opcions. També es tracta de rebuscar quina és [l'oferta en català](#) d'aquestes plataformes internacionals: poca i insuficient, però existent.. I hem de fer una mica de cerca, però el resultat valdrà la pena.

I no només hem de fer aquesta tasca en l'àmbit audiovisual. Durant més de 10 anys vaig treballar al Grup Enderrock: si una cosa vaig aprendre és que hi ha centenars de propostes musicals per a tots els gustos. Sempre alguna nova descoberta. Des de les més populars fins a les menys conegudes. Hi ha cançons per cada moment, i cada etapa vital. També per cada aprenentatge. El repertori en català no és infinit, però és molt extens. Extensíssim.

I perquè us ho explico? Doncs perquè tinc la sensació que la música que sona a les escoles no és majoritàriament en català. Que això passi, ara mateix només depèn dels gustos i de la bona voluntat del professorat, per tant, és un sorteig saber si els referents que tindrà aquell curs utilitzaran una banda sonora o altra. I aquí s'hi suma la música de les activitats de lleure o extraescolars: sembla que ballar en català no sigui una opció.

Posem-hi remei a casa, per començar a fer feina. Si no sabeu per on començar i busqueu propostes de música que pugui agradar a la quitxalla, podeu arrencar amb els [10 millors discos per a públic familiar del 2021](#). El guanyador del premi de la crítica d'enguany, el Premi Xesco Boix dels Premis Enderrock, és un disc titulat *Animalari Urbà*, produït per The Tyets i promogut per les escoles La Bressola de la Catalunya Nord, i amb desenes d'artistes convidats. Converteixen els poemes d'Enric

Larreula en música urbana, i canten a un reguitzell de bèsties que sonen molt bé. Si no encaixa amb la quitxalla no patiu, seguiu buscant, que de propostes n'hi ha a cabassos.